

udtale de Hovedgrundsaetninger, hvorpaa Lovudkastet er bygget, og antyde de Fordele, som de forandrede Regler med Hensyn til Udskrivningen til Søkrigstjenesten ville medføre saavel for det Offentlige som for vedkommende Private.

Ligesom man ved Lovudkastets Affattelse er gaaet ud fra den Forudsætning, at den nuværende Forbindelse mellem Ketten til at drive Sønering, navnlig den øve Fiskeri, og Forpligtelsen til at udskrives til Søkrigstjenesten (Forordningen af 8de Januar 1802 § 4) maatte være at ophæve, og at Forfristerne om Søneringen vilde være at ordne ved en særskilt Lov, saaledes er det en ligefrem Følge af det nye System for Udskrivningen til Søkrigstjenesten, at de nuværende Sølimitdistricter her efter vilde bortfalde, for hvilken Mening ogsaa samtlige Amtmænd og Udskrivningschefer i de af dem afgivne Erklæringer have udtalt sig. Den tidligere Betydning af denne nu i alle Henseender forældede Sølimitindretning, maa nærmest søges i Hensynet til Flaadens Forsyning med søvant Mandskab, der alene kunde udtages blandt Sølimiterne, men dette er ikke længere af nogen virkelig Betydning, efterat det ved Værnepligtslovens § 43 er tilladt, at Landværnepligtige kunne overføres til Sørollen, naar de erklæres for søvante og godtgjøre at have deres Erhverv ved Fiskeri, da saaledes Enhver, der beskæftiger sig med Fiskeri, ved at forfremmes til søvant bliver udskrivningspligtig til Søtjenesten, medens dette tidligere for de ikke til Sølimitdistricterne hørende Værnepligtige først blev Tilfældet (jfr. Blacat af 27de Juni 1842 § 8), naar de kunde forfremmes til Halsbefarne, hvilken Befarenhedsgrad ikke kan erhverves ved Fiskeri alene. Men navnlig har Sølimitindretningen tabt al væsentlig Betydning ved Bestemmelsen i Værnepligtslovens § 47 om, at Enhver, der henhører til Sørollen, men ei ønsker at beskæftige sig ved Søen, indtil sit 18de Aar og betingelsesvis indtil sit 22 Aar, er berettiget til at blive overført til Landrollen; thi da der ikke føres og vanskelig kan føres nogen Control med, hvo der beskæftiger sig med Fiskeri, berøer det nu paa enhver Sølimit selv, ei alene om han

vil forblive i Sørollen til sit 22de Aar, men ogsaa om han, hvis han har drevet Fiskeri, da med sit 22de Aar vil bevise dette for definitivt at forblive i Sørollen som Søvant (jfr. Værnepligtsloven § 46), hvortil kommer, at der nu paahviler samtlige Søværnepligtige eventuel Forpligtelse til Landkrigstjenesten ifølge den nysnævnte Paragraph i Værnepligtsloven, saa at Marineen ved Sølimitindretningen ikke er sikret andet Mandskab, end det, der af en eller anden Grund ikke er fuldkommen tjenstdygtigt til Landkrigstjenesten, hvilket Mandskab ogsaa efter nærværende Udkast i meget rigeligt Antal vil blive udskrivningspligtigt til Flaaden.

Naar Sølimitdistricterne ophæves, maa ogsaa den dertil knyttede Indretning med en særegen Sørolle bortfalde, og Forholdet for Fremtiden ordnes paa den Maade, at de hidtilværende Søværnepligtige optages tilligemed de Landværnepligtige i en fælles Rulle, i hvilken de, der ifølge deres Livsstilling egne sig til Søkrigstjenesten uden at henhøre til det egentlige søfarende Mandskab, altsaa nærmest den store Klasse Fiskere, der udgjør de egentlige søvante, bliver at give Bedtegning herom, hvorved der altid vil have en mere end tilstrækkelig Udskrivningsmasse af søvante Værnepligtige til Flaadens Behov, og det søfarende Mandskab efter dets forskellige Befarenhedscharacterer bliver at give Bedtegning som Hals- eller Heelbefarne. Med Hensyn til Betegnelsen som søvant bør Sessjonen iøvrigt ikke være indskrænket til Fiskerne alene, men ligesom den i det Hele har at afgjøre, om de Værnepligtige ere skikede til den egentlige Land- eller Søkrigstjeneste eller kun til Tjeneste som Militairarbejdere, og i begge Tilfælde til hvilken eller hvilke Vaabenarter eller anden militair Tjeneste enhver Mand fortrinnsvis egner sig, saaledes maa den ogsaa være beføiet til at betegne som brugbar til Søkrigstjenesten enhver Værnepligtig, der efter samtlige fremkomne Oplysninger om hans hidtil brugte Beskæftigelse og øvrige Forhold maa anses at egne sig dertil, om han end ikke har tilveiebragt de Beviser, der forøvrigt udfordres for at berettige ham til en saadan Forfremmelse, paa samme Maade som f. Ex. Jordarbejdere og visse Haandvær-